

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

21 juni 2001

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen en met de bijlagen I tot XIII, ondertekend in Helsinki op 17 maart 1992*

*De tekst van het Verdrag ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

INHOUD

	Blz.
1. Memorie van toelichting	3
2. Voorontwerp van decreet	7
3. Advies van de Raad Van State	11
4. Ontwerp van decreet	21

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE BESPREKING

Het Verdrag kwam tot stand in het kader van de Economische Commissie voor Europa (ECE) van de Verenigde Naties. Het werd op 17 maart 1992 ondertekend door 26 landen, waarvan 14 lidstaten van de Europese Gemeenschap, en door de Gemeenschap zelf.

Overeenkomstig artikel 30, lid 1, treedt dit Verdrag in werking op de negentigste dag na de datum van neerlegging van de zestiende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding. Tot op heden hebben 21 ECE-lidstaten (waaronder 8 EU-lidstaten) en de Europese Gemeenschap het verdrag geratificeerd.

De materie van de voorkoming en beheersing van de gevolgen van zware ongevallen raakt zowel federale als gewestelijke bevoegdheden. Het gaat hier dus om een 'gemengd verdrag' dat binnen de Belgische rechtsorde slechts gevolgen kan hebben dan na goedkeuring door de parlementen van de drie Gewesten.

Dit Verdrag heeft tot doel de gezondheid van de mens en van het milieu te beschermen tegen industriële ongevallen die grensoverschrijdende gevolgen kunnen hebben, en een actieve internationale samenwerking tussen Verdragssluitende Partijen voor, tijdens en na zulke ongevallen te bevorderen.

De bepalingen betreffende de internationale samenwerking op dit punt staan eveneens in de zogenaamde Seveso-richtlijnen, respectievelijk inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten (Richtlijn 82/501/EEG¹) en betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn (Richtlijn 96/82/EEG of de zogenaamde SEVESO II-richtlijn²).

Voor bepaalde stoffen verschillen de grenswaarden die in Richtlijn 96/82/EEG worden gegeven van die welke in de bijlage I, deel 1 van het bovengenoemde verdrag zijn vermeld. Teneinde het Verdrag te kunnen goedkeuren en te vermijden dat de bepa-

lingen van het Verdrag worden geschonden, diende de Gemeenschap derhalve voorbehoud te maken ten aanzien van de in bijlage I, deel 1 van het Verdrag vermelde grenswaarden voor de stoffen broom, methanol, zuurstof, en voor het milieu gevaarlijke stoffen³

De Europese Gemeenschap heeft zich dus het recht voorbehouden :

- (i) wat de in bijlage I, deel 1, nrs. 3, 4 en 5 van het Verdrag vermelde grenswaarden betreft, voor broom (zeer giftige stof) een grenswaarde van 100 ton, voor methanol (giftige stof) een grenswaarde van 5.000 ton en voor zuurstof (oxide-rende stof) een grenswaarde van 2.000 ton toe te passen ;
- (ii) wat de in bijlage I, deel 1, nr. 8 van het Verdrag vermelde grenswaarden betreft, voor stoffen die gevaarlijk voor het milieu zijn grenswaarden toe te passen van 500 ton (waarschuwingszin R50534 : "voor in het water levende organismen zeer giftige stoffen die in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten kunnen veroorzaken") en van 2.000 ton (waarschuwingszin R51-53⁴ : "voor in het water levende organismen giftige stoffen die in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten kunnen veroorzaken").

Dit heeft tot gevolg dat de lidstaten van de Gemeenschap in hun onderlinge betrekkingen de voorschriften van de Richtlijn zullen toepassen en niet die van het Verdrag.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Inhoud van het Verdrag (Artikel 1 van het ontwerpdecreet)

Voor bijna elke verdragsbepaling zijn nadere regels opgenomen in de van het Verdrag deel uitmakende bijlagen.

¹ Richtlijn 82/501/EEG van de Raad van 24 juni 1982 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten, PB nr. L 230 van 5.8.82, blz. 1.

² Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, BB nr. L 10 van 14.1.97, blz. 13.

³ Besluit 98/685/EG van de Raad van 23 maart 1998 betreffende de sluiting van het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, PB L 326 van 3.12.98, blz. 1.

⁴ Stoffen die zijn ingedeeld overeenkomstig richtlijn 67/548/EEG van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (PB nr. 196 van 16.8.1967, blz. 1, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/105/EG (PB nr. L 294 van 30.11.1993, blz. 21)).

Artikel 1 bevat begripsomschrijvingen van industrieel ongeval, gevaarlijke activiteit, gevolgen, grensoverschrijdende gevolgen, exploitant, Partij, Partij van herkomst, benadeelde Partij, betrokken Partijen, het Publiek.

Artikel 2 bepaalt de werkingssfeer. Het Verdrag is van toepassing op de preventie van, het voorbereid zijn op en de bestrijding van industriële ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen (voor de drempelwaarden, zie Bijlage I) betrokken zijn, die grensoverschrijdende gevolgen zouden kunnen hebben.

Het Verdrag is niet van toepassing op een aantal gevaarlijke activiteiten/noodsituaties, zoals kern-energieongevallen, ongevallen in militaire installaties, doorbraken van stuwdammen (met uitzondering van industriële ongevallen veroorzaakt door deze doorbraken), ongevallen bij vervoer over land (met uitzondering van onder andere vervoer op het terrein van de gevaarlijke activiteit), het ongewenst vrijkomen van genetisch gemodificeerde organismen, ongevallen door activiteiten in het mariene milieu en het weglekken van olie of andere gevaarlijke stoffen op zee.

Artikel 3 geeft het eigenlijk doel van het Verdrag weer : de Partijen nemen passende maatregelen om de mens en het milieu te beschermen tegen industriële ongevallen, ontwikkelen beleidslijnen en strategieën gericht op risicobeperking, voeren deze uit en nemen passende wetgevende, regelgevende, bestuurlijke en financiële maatregelen.

Artikel 4 verplicht tot inventarisatie, overleg en advies. Omdat het hier enkel gaat om ongevallen met grensoverschrijdende gevolgen, komt het er op aan een inventarisatie te maken van bedrijven waar zich dergelijke ongevallen kunnen voordoen. Het Verdrag regelt bepaalde procedures omtrent de inventarisatie van gevaarlijke activiteiten en de kennisgeving bij voorgenomen of bestaande gevaarlijke activiteiten (artikel 4 juncto Bijlage II en III). Volgens artikel 4, vierde lid, is het mogelijk dit in het kader van milieueffectrapportages te doen, conform het daarvoor gestelde in het Verdrag van Espoo inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdende context.

Artikel 5 laat toe de lijst van gevaarlijke activiteiten uit te breiden. Op basis van artikel 5 kan voorzien worden in vrijwillige uitbreiding (tot buiten Bijlage I vallende {hoeveelheden van} gevaarlijke stoffen ten behoeve van de vaststelling van bepaal-

de activiteiten). Hierbij kan voorzien worden in een adviesorgaan of onderzoekscommissie tussen de betrokken Partijen.

Artikel 6 regelt de preventie door middel van verplicht te nemen maatregelen door de Verdragspartijen. Deze maatregelen kunnen onder andere de in bijlage IV bij het Verdrag genoemde maatregelen omvatten. Bijlage V bevat een opsomming van procesgegevens, die verlangd worden van de exploitant.

Minder 'hard' is artikel 7 juncto Bijlage V en VI op basis waarvan de Partij (van herkomst) streeft beleidslijnen op te stellen voor onder andere de plaatskeuze van nieuwe gevaarlijke activiteiten.

Artikel 8 regelt de voorbereiding op noodsituaties, zoals te nemen passende maatregelen door de exploitant. In Bijlage VII is hiertoe een aantal maatregelen opgesomd. Daarnaast dient de Partij (van herkomst) toe te zien op het opstellen, herzien en uitvoeren van op en buiten het terrein van de gevaarlijke activiteiten van toepassing zijnde rampenplannen.

Artikel 9 regelt de voorlichting aan en de deelneming van het publiek. Ook hier zijn weer bepaalde gegevens noodzakelijk (Bijlage VIII).

Opmerkelijk is ook het gegeven van het recht van grensoverschrijdende inspraak voor het publiek, waaronder verstaan wordt één of meer natuurlijke personen of rechtspersonen en waarbij wordt uitgegaan van de gelijkwaardigheid van het publiek van de benadeelde Partij en de Partij van herkomst. Voor (het beperken van) de toegang tot gerechtelijke procedures lijkt voor de Partijen iets meer armslag mogelijk.

Artikel 10 regelt meldsystemen voor industriële ongevallen op de juiste niveaus (intern en extern).

De grondslag voor adequate bestrijdingsmaatregelen, coördinatie en wederzijdse bijstand is te vinden in de artikelen 11 en 12.

Daarnaast zijn bepaalde onderlinge (informatie) uitwisselingsverplichtingen opgenomen (artikelen 15 en 16), waarbij artikel 22 voldoende ruimte geeft voor het geheimhouden van gegevens.

Artikel 17 regelt de aanwijzing van één of meer bevoegde autoriteiten, verbindingsorganen (in het kader van de meldingen/bijstand).

In artikel 13 (aansprakelijkheid), artikel 14 (bepaalde vormen van samenwerking) en artikel 7 (beleidslijnen) is eerder sprake van streefbepalingen dan van werkelijke verplichtingen.

De Artikelen 18, 19, 20, 21, 23 en 26 regelen de werking van de 'Conferentie van de Partijen', het internationaal orgaan dat de naleving en het verbeteren van het Verdrag zal volgen.

Artikel 24 stimuleert tot verregaande samenwerking (breder dan de bepalingen van het Verdrag) tussen naburige landen.

De Artikelen 27, 29, 30, en 31 regelen toetreding (uittreding) en inwerkingtreding van het Verdrag.

Voorbehoud bij goedkeuring (artikelen 2 en 3 van het ontwerpdecreet)

In navolging van het toetredingsbesluit van de Europese Gemeenschap bevat het ontwerpdecreet een voorbehoud wat het toepassingsgebied betreft ten einde conform te handelen met de bepalingen van het gemeenschapsrecht.

De Raad van State was in haar advies van mening dat het voor het Vlaamse Gewest geoorloofd was om een dergelijk voorbehoud te formuleren en nog, dat het zelfs nuttig was om dit voorbehoud, eenmaal daartoe besloten was, in het instemming-decreet zelf op te nemen.

De Raad van State ging tevens dieper in op de situatie ontstaan door het feit dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het Waalse Gewest hun instemming verleenden met het Verdrag (dit respectievelijk bij ordonnantie van 25 april 1996 en bij decreet van 24 maart 2000) zonder daarbij een voorbehoud te maken, daar waar het Vlaamse Gewest wél een voorbehoud wenst te maken. De conclusie van de Raad van State hierbij luidde (citaat) :

"Zoals reeds is opgemerkt, gaat het bij het Verdrag van Helsinki om een gemengd verdrag. Overeenkomstig artikel 12 van het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de Gemeenschappen en de Gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen, zal de Koning de bekrachtigingsoorkonde namens België ondertekenen, en staat de federale overheid

in voor de neerlegging van die bekrachtigingsoorkonde. Het zal aldus de taak zijn van de federale overheid om, rekening houdend met de voorbehouden die door de onderscheiden deelgebieden zijn gemaakt, de posities van al de betrokken overheden te globaliseren en in functie daarvan voorbehouden te maken. Het feit dat het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest het Verdrag van Helsinki zonder voorbehoud hebben goedgekeurd, heeft in het geheel geen invloed op de mogelijkheid voor het Vlaamse Gewest een voorbehoud te maken.

Overigens is het waarschijnlijk dat België een voorbehoud zal maken, in de zin van het voorbehoud bedoeld in artikel 2 van het voorliggende ontwerp, dat zal gelden voor het hele grondgebied van België. De Europese Gemeenschapsregeling zet België er immers toe aan om zulk voorbehoud te maken (...)" .

De Raad van State raakt hier een belangrijk punt aan, met name de taak die voor de federale overheid is weggelegd "om, rekening houdend met de voorbehouden die door de onderscheiden deelgebieden zijn gemaakt, de posities van al de betrokken overheden te globaliseren en in functie daarvan voorbehouden te maken".

III. BETROKKENHEID VAN VLAANDEREN

Het Verdrag loopt, op enkele punten na, parallel met de Seveso-wetgeving.

De bevoegdheidsverdeling inzake voorkoming en beheersing van de gevolgen van zware ongevallen is complex. De bevoegdheden vormen grotendeels gedeelde bevoegdheden. Volgende onderscheiden kunnen gemaakt worden :

- Het Vlaamse Gewest is bevoegd voor de voorkoming en beheersing van de gevolgen van deze ongevallen voor wat betreft de mens buiten de onderneming en voor het milieu (externe veiligheid). Deze bevoegdheden situeren zich in het kader van de procedure van milieuvergunningverlening (veiligheidsrapportage). Het betreft hier de artikelen 4, 6 en 9 van het Verdrag.
- Het Vlaamse Gewest is tevens exclusief bevoegd voor ruimtelijke ordening. Het betreft hier artikel 7 van het Verdrag.
- De (federale) bevoegdheid inzake arbeidsveiligheid is hier niet aan de orde in de veronderstel-

ling dat, gelet op het grensoverschrijdend karakter van de doelstelling en de verplichtingen van het Verdrag, enkel de externe veiligheid wordt beoogd.

- Inzake noodplanning en optreden bij rampen zijn de federale diensten bevoegd. De Gewesten worden betrokken.

Zo regelt artikel 9 de voorlichting aan en de deelneming van het publiek. Het voert een verplichting in, die tot heden in België verricht werd door de Civiele Bescherming.

Artikel 10 regelt meldsystemen voor industriële ongevallen op de juiste niveaus (intern en extern). Dit 24-urenmeldsysteem waarin wordt voorzien in de artikelen 10 en 17 wordt waargenomen door de Civiele Bescherming.

Het verplicht Samenwerkingsakkoord, ondertekend op 21 juni 1999, tussen de federale Staat, het Vlaamse, het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, zorgt voor de omzetting van de Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (de zogenaamde SEVESO II-richtlijn) en voor de implementatie van het Verdrag in de interne Belgische wetgeving. Dit Samenwerkingsakkoord is inmiddels goedgekeurd per decreet van 17 juli 2000 (B.S. 11 augustus 2000) en zal in werking treden na goedkeuring door alle parlementen.

De goedkeuring van dit Verdrag brengt geen nieuwe financiële verplichtingen met zich mee. De financiële gevolgen van het Verdrag werden immers reeds verrekend in voornoemd Samenwerkingsakkoord betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken en in het ontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met de titels betreffende milieueffect- en veiligheidsrapportages.

IV. ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State bracht op 27 februari 2001 advies uit. Betrokken advies bestond ten dele uit het voorstellen van enkele wijzigingen van legistische aard (zie het advies, onder "BIJZONDERE OPMERKINGEN"). Deze wijzigingen werden onder- tussen doorgevoerd.

Het advies bevatte echter ook een meer inhoudelijke analyse van de kwestie van het voorbehoud (zie het advies, onder "STREKKING VAN HET ONTWERP"). De Raad van State was hier van mening dat het het Vlaamse Gewest geoorloofd was om een dergelijk voorbehoud te formuleren en nog, dat het geoorloofd, ja zelfs nuttig was om dit voorbehoud, eenmaal daartoe besloten was, in het instemmingdecreet zelf op te nemen.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden ;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw ;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992 zal, wat het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben, met voorbehoud van :

(i) De in bijlage I, deel 1, nrs. 3, 4 en 5 van het Verdrag vermelde grenswaarden :

Het Vlaamse Gewest behoudt zich het recht voor :

voor broom (zeer giftige stof) een grenswaarden van 100 ton, voor methanol (giftige stof) een grenswaarde van 5.000 ton en voor zuurstof (oxiderende stof) een grenswaarde van 2.000 ton toe te passen.

(ii) De in bijlage I, deel 1, nr. 8 van het Verdrag vermelde grenswaarde :

Het Vlaams Gewest behoudt zich het recht voor :

voor stoffen die gevaarlijk zijn voor het milieu de grenswaarden toe te passen van 500 ton (waarschuwingszin R50-53* : "voor in het water levende organismen zeer giftige stoffen die in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten kunnen veroorzaken") en van 2.000 ton (waarschuwingszin R51-53* : "voor in het water levende organismen giftige stoffen die in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten kunnen veroorzaken").

* stoffen die zijn ingedeeld overeenkomstig richtlijn 67/548/EEG van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (PB nr. 196 van 16/8/1967, blz. 1, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/105/EG (PB nr. L294 van 30.11.1993, blz. 21)).

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden*

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES 30.576/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 7 augustus 2000 door de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 30 januari 2001 en 27 februari 2001, op laatstvermelde datum het volgende advies gegeven :

30.576/3

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, de instemming te verlenen met het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992.

Bij artikel 2 van het ontworpen decreet wordt een voorbehoud gemaakt i.v.m. de toepassing van de grenswaarden voor bepaalde stoffen (1), als bedoeld in bijlage I, deel 1, van het Verdrag. Het voorbehoud zou tot gevolg hebben dat de bepalingen van het Verdrag slechts van toepassing zijn op industriële activiteiten, als de bedoelde stoffen daarbij betrokken zijn of kunnen zijn in een hogere hoeveelheid dan door het Verdrag is vereist (zie de definitie van het begrip "gevaarlijke activiteit", in artikel 1, b, van het Verdrag). Het voorbehoud beoogt m.a.w., op bepaalde punten, een versoepeling van hetgeen in het Verdrag is bepaald.

Het voorbehoud stemt bijna woordelijk overeen met het voorbehoud dat door de Europese Gemeenschap is gemaakt, ter gelegenheid van de goedkeuring van het Verdrag (zie artikel 1 van het besluit 98/685/EG van de Raad van 23 maart 1998 betreffende de sluiting van het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen). Dat voorbehoud is door de Europese Gemeenschap gemaakt, opdat de lidstaten van de Europese Gemeenschap in hun

(1) Het gaat om de grenswaarden voor broom, methanol en zuurstof, en voor alle stoffen die gevaarlijk zijn voor het milieu.

onderlinge betrekkingen verder toepassing zouden blijven maken van de door de Gemeenschap zelf vastgestelde regels (zie de bijlage bij het voornoemde besluit 98/685/EG). In die onderlinge betrekkingen kunnen aldus verder de drempelwaarden voor de betrokken stoffen worden toegepast, die vastgesteld zijn in bijlage I bij richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

2. Bij ordonnantie van 25 april 1996 en bij decreet van 24 maart 2000 hebben respectievelijk de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Waalse Gewestraad hun instemming verleend met het voornoemde Verdrag, zonder daarbij een voorbehoud te maken.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Het Verdrag van Helsinki bevat geen regeling i.v.m. de mogelijkheid of onmogelijkheid voor de verdragsluitende partijen om een voorbehoud bij het Verdrag te maken. Artikel 19 van het Verdrag inzake het verdragenrecht, ondertekend te Wenen op 23 mei 1969, bepaalt dat een voorbehoud in een dergelijk geval geoorloofd is, tenzij het voorbehoud niet verenigbaar is met het voorwerp en het doel van het betrokken Verdrag.

30.576/3

Te dezen heeft het voorbehoud betrekking op een beperkt aantal stoffen. De regeling inzake de toepasselijkheid van het Verdrag wordt, m.b.t. die stoffen, gewijzigd, doch aan de regels zelf i.v.m. de preventie van industriële ongevallen en i.v.m. de bestrijding van de gevolgen ervan, wordt niet geraakt. Er kan dan ook aangenomen worden dat het voorbehoud op zichzelf geoorloofd is.

Overigens blijkt het voorbehoud te dezen geïnspireerd te zijn door een voorbehoud dat de Europese Gemeenschap gemaakt heeft (zie hiervóór). De stellers van het ontwerp willen aldus vermijden dat er een strijdigheid zou ontstaan tussen de verplichtingen opgelegd bij het Verdrag en de verplichtingen opgelegd door het Europees Gemeenschapsrecht. Er is dus een goede reden om het voorbehoud te maken.

2. Het is gebruikelijk dat een voorbehoud niet aan de formele instemming van het Vlaams Parlement wordt voorgesteld, en dat enkel de intentie tot het formuleren van een voorbehoud in de memorie van toelichting door de regering wordt uiteengezet.

Te dezen gaat het echter om een gemengd verdrag, en zal de bekrachtiging namens België moeten gebeuren. In die omstandigheden zijn er goede redenen om ervoor te opteren het voorbehoud in het instemmingsdecreet zelf op te nemen. Op die manier bestaat er geen enkele onzekerheid over

de mate waarin het Vlaams Parlement zijn instemming met het Verdrag verleent (1).

3. Zoals reeds is opgemerkt, gaat het bij het Verdrag van Helsinki om een gemengd verdrag. Overeenkomstig artikel 12 van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen, zal de Koning de bekrachtigingsoorkonde namens België ondertekenen, en staat de federale overheid in voor de neerlegging van die bekrachtigingsoorkonde.

Het zal aldus de taak zijn van de federale overheid om, rekening houdend met de voorbehouden die door de onderscheiden deelgebieden zijn gemaakt, de posities van al de betrokken overheden te globaliseren en in functie daarvan voorbehouden te maken. Het feit dat het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest het Verdrag van Helsinki zonder voorbehoud hebben goedgekeurd, heeft in het geheel geen invloed op de mogelijkheid voor het Vlaams Gewest een voorbehoud te maken (2).

(1) Zie advies L. 28.658/1 van 11 maart 1999 over een voorontwerp van decreet houdende instemming met het Europees Handvest inzake lokale autonomie, nr. 4, met verwijzing naar J. Masquelin, *Le droit des traités dans l'ordre juridique et dans la pratique diplomatique belges*, Brussel, 1980, pp. 199-202, nr. 179.

(2) Aangehaalde advies L. 28.658/1, nr. 3.

Overigens is het waarschijnlijk dat België een voorbehoud zal maken, in de zin van het voorbehoud bedoeld in artikel 2 van het voorliggende ontwerp, dat zal gelden voor het hele grondgebied van België. De Europese Gemeenschapsregeling zet België er immers toe aan om zulk voorbehoud te maken (zie hiervóór).

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Opschrift

Men redigere het opschrift als volgt :

"(Ontwerp van) decreet houdende instemming met het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, en met de bijlagen I tot XIII, ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992".

Voordrachtformule

Het is niet gebruikelijk voor alle voordragende ministers in een afzonderlijke voordrachtformule te voorzien; in één enkele formule kunnen de gezamenlijk optredende ministers vermeld worden.

Indieningsbesluit

In het dispositief van het indieningsbesluit dienen alle ministers, op wier voorstel het besluit genomen wordt, vermeld te worden.

Artikel 2

De bepalingen van dit artikel kunnen beter opgesplitst worden in twee artikelen, luidend als volgt :

"Art. 2. Het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, en de bijlagen I tot XIII, ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992, zal, wat het Vlaamse Gewest betreft, volkomen gevolg hebben, onder voorbehoud van hetgeen in artikel 3 van dit decreet bepaald is.

Art. 3. In afwijking van de grenswaarden bepaald in bijlage I, deel 1, nrs. 3, 4 en 5, van het Verdrag, behoudt het Vlaamse Gewest zich het recht voor om de volgende grenswaarden toe te passen :

- voor broom (zeer toxische stof) : 100 ton;
- voor methanol (toxische stof) : 5.000 ton;
- voor zuurstof (verbranding bevorderende stof) : 2.000 ton.

30.576/3

In afwijking van de grenswaarde bepaald in bijlage I, deel 1, nr. 8, van het Verdrag, behoudt het Vlaamse Gewest zich het recht voor om de volgende grenswaarden toe te passen voor stoffen ingedeeld overeenkomstig richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen :

- voor stoffen waarvoor de waarschuwingszinnen R 50 en R 53 gelden ("zeer vergiftig voor in het water levende organismen"; "kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken") : 500 ton;
- voor stoffen waarvoor de waarschuwingszinnen R 51 en R 53 gelden ("vergiftig voor in het water levende organismen"; "kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken") : 2.000 ton."

Slotopmerking

Luidens artikel 32 van het Verdrag zijn de Engelse, de Franse en de Russische tekst ervan gelijkelijk authentiek. Omdat de leden van het Vlaams Parlement hun goedkeuring moeten kunnen hechten aan een oorspronkelijke tekst, dient men erop toe te zien dat, benevens de Nederlandse vertaling van het Verdrag en de bijlagen, ook minstens één authentieke tekst ervan als bijlage bij het ontworpen decreet wordt gevoegd.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	voorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	A. ALLEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw en de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media ;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, en de bijlagen I tot XIII, ondertekend in Helsinki op 17 maart 1992, zullen, wat het Vlaamse Gewest betreft, volkomen gevolg hebben, onder voorbehoud van hetgeen in artikel 3 van dit decreet bepaald is.

Artikel 3

In afwijking van de grenswaarden bepaald in bijlage I, deel 1, nrs. 3, 4 en 5, van het Verdrag, behoudt het Vlaamse Gewest zich het recht voor om de volgende grenswaarden toe te passen :

- voor broom (zeer toxische stof) : 100 ton ;
- voor methanol (toxische stof) : 5.000 ton ;
- voor zuurstof (verbranding bevorderende stof) : 2.000 ton.

In afwijking van de grenswaarde bepaald in bijlage I, deel 1, nr. 8, van het Verdrag, behoudt het Vlaamse Gewest zich het recht voor om de volgende grenswaarden toe te passen voor stoffen ingedeeld overeenkomstig richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen :

- voor stoffen waarvoor de waarschuwingszinnen R 50 en R 53 gelden ("zeer vergiftig voor in het water levende organismen"; "kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken") : 500 ton ;
- voor stoffen waarvoor de waarschuwingszinnen R 51 en R 53 gelden ("vergiftig voor in het water levende organismen"; "kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken") : 2.000 ton.

Brussel, 1 juni 2001.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN